

אור הגנוז

ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם,
רבי נחמן מברסלב זיע"א

גליון 262

התחזקות

תרגיל עצמך בכל יום להעמיק מחשבתך בעוצם החסד והישועה הנפלאה, אשר הפליא אדון הנפלאות עם כל ישראל ועימנו, גם בימינו אלה, ושלה לנו הצדיק האמת, השלם בתכלית השלמות, שאין שלמות אחריו, הנקי מכל החטא לגמרי, אפילו כחוט השערה, שהוא ממשיך ומגלה החסד חינוך שהיה מקים העולם קודם מתן תורה, שע"י זה הוא מקים ומחיה העולם גם עכשיו, שהעולם רחוקים מהתורה, כמו שהם רחוקים, כי הוא מוצא חיותו יתברך, אפילו במקומות הרחוקים מהתורה וכל הרע שבעולם נדחה ונפלו לפניו.

רבי ישראל דב אדסר

התחזקות

כמה נפלא היה אם היינו זוכים תמיד להיות בשמחה טהורה כמו אותם ילדים החווים את חדוות החיים. אך העולם הזה רוב טרדותיו משכיח מאיתנו רוב הזמן מה שמחה אמיתית, כזאת הנובעת מעצם הנשמה, מהחיים עצמם.

כדי להגיע לאותה שמחת חיים אמיתית, אנחנו נדרשים לעבודה, להתחדשות, להבין שהמצב והעולם בו אנו נתונים לא מאפשרים לנו לשמוח באמת אלא להיפרך מושכים אותנו אל העצבות והדאגה. כדי להצליח במשימה חשובה זאת אנחנו צריכים להעלות אותה לראש סדר עדיפויות.

בהתבוננות נכונה על כל הטוב שמסביבנו, בהכרת תודה על מה הכל, בחשיבה נכונה על מה שיקר וחשוב באמת בעולם הזה, בהתמקדות וזכירה על הדברים שזיכתי להם, באמצעות כלים אלו אוכל לבקוע את מחיצות החושך הסובבות את העולם כולו ולראות את אט אט ניצוצות מן האור.

חודש טוב ומבורך

יצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il
נא לשמור על קדושת הגיליון

אמת ואמונה רבי נתן - ליקוטי הלכות

תורת אמת והאיר עינינו להסתכל על האמת. וכמו כן עכשיו, בעניין המחלוקת והקטגוריה שבין הצדיקים והיראים, עד שאין אחד יודע היכן האמת. אם ירצה האדם להסתכל על האמת לאמיתו ולא יטעה את עצמו, בוודאי יזכה לידע האמת ויבוא לאמונה שלימה, כי אמונה תלויה באמת כנ"ל, היינו כשרוצה לזכות לאמונה שלימה, צריך לו להסתכל רק על האמת ולהיות חפץ באמת תמיד ולבלי להוציא שום דבר שקר מפיו ולבלי לרמות את חברו ומכ"ש שלא להטעות את עצמו, רק יסתכל על האמת לאמיתו ואז יבין שבוודאי ראוי לו להאמין בהשם יתברך ובהצדיקים אמתיים.

כי עיקר שלמות המוח דקדושה הוא האמת. כי בוודאי אין זה נקרא מוח וחכמה כשמתחכם בחכמתו להפוך האמת, כי חכמות חיצוניות, אעפ"י שלפעמים באים על איזה חכמה בעניין העולם הזה, אבל מאחר שע"י חכמתם הם מתרחקים מן עצם האמת דהיינו מהשם יתברך, ע"כ אין חכמתם נחשבת בשם חכמה כלל, כ"ש 'הנה בדבר השם מאסו וחכמת מה להם' וכן כל מיני חכמות של בני אדם שע"י אלו החכמות נתרחקים ח"ו מהשם יתברך אינם נקראים חכמות כלל, ועיקר החכמה והמוח הוא כשזוכין ע"י זה החכמה להתקרב להשם יתברך ולתורתו ולעבודתו באמת.

אבל 'זעירין אינון' שיודעין עצות אמיתיות איך לסור ולשוב מני חושך. ואין יודעין לשות עצות בנפשו איך להתנהג באופן שיזכה להיות איש כשר באמת וכמו שצדק על זה דוד המלך ע"ה "עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי וימס וכו' ". וזה ידוע מאוד למי שרוצה לחוס על חייו ולכנסו בעבודת השם, שצריך לסבול מרירות גדול קודם שזוכה לעצה אמיתית כראוי לו באמת לפי בחינתו ובאמת אי אפשר לקבל שום עצה כ"א מצדיקי הדור האמתיים. אבל הבע"ד הניח עצמו גם על זה ובלבל את העולם והכניס מחלוקת גדולה בין הצדיקים עד שאין שום אחד יודע האמת למי להתקרב, עד אשר ח"ו אבדה עצה מישראל עם סגולה החפצים לשוב אליו יתברך. אבל באמת השם יתברך חומל עלינו בכל דור ובכל יום ויום, ושולח לנו ומאיר עלינו אור האמת בעצם וע"י זה אנו זוכין לאמונה ומתקרבים אליו יתברך ונגאלין מן הגלות, בכלל ובפרט.

אורח חיים ג' - הלכות פסח ז'

זה עיקר עבודת האדם כל ימי חייו ובשביל זה בא האדם לעולם הזה, כדי לזכות לאמונה, כדי להכיר אותו יתברך שזהו התכלית מכל התכליתין. וכל עיקר יציאת מצרים ומתן תורה וכל האותות והמופתים הנוראים אשר עשה השם יתברך עם אבותינו ועימנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה בכל דור ודור, הכל בשביל לפרסם אלוקותו לידע ולהודיע ולהיודע שהוא השליט, הוא היוצר, הוא הבורא יתברך ויתעלה שמו לנצח, כדי שנזכה לאמונה שלימה באמת.

והנה מבואר בתורה 'ואלה המשפטים' בליקוטי מוהר"ן, שאי אפשר לזכות לאמונה כ"א ע"י אמת, כ"ש "והיה צדק אזור מתניו ואמונה איזור חלציו" נמצא שעיקר האמונה היא ע"י אמת, כי באמת עיקר האמונה הוא במה שאין השכל מבין, כי במה שהשכל מבין אינו נקרא אמונה מאחר שמבין הדבר מדעתו. וא"כ מאחר שאינו מבין הדבר איך יבוא לאמונה? וע"כ עיקר האמונה הוא ע"י אמת, כי ראוי להבר דעת, מי שיש לו מוח בקדקודו ורוצה בתיקון נפשו והצלחתו האמתית, להסתכל על האמת היטב היטב בעין האמת בלי ניצחון וקנטור, כי ע"י ניצחון יכולין להפוך כל מיני אמת לשקר ח"ו, וכל הלשונות שאומרים באמת יכולין להפוך מהיפך אל היפך עד אין קץ ותכלית, ואעפ"י כ האמת הוא אחד.

ע"כ צריך כל אחד, מי שרוצה לחוס על עצמו ועל נפש בניו ובנותיו ועל כל הדורות העתידין לצאת ממנו עד סוף כל הדורות לבל יטעה עצמו את עצמו ח"ו. כי כ"א אינו מטעה כי אם את עצמו ודבר אלוקינו יקום לעולם וכמו שנאמר 'שפת אמת תיכון לעד' כוננת לא כתיב אלא תיכון, שהאמת עתיד להתקיים, כי בימות המשיח ולעתיד לבא יתקיים האמת ואז ידעו בין צדיק לרשע וכו' וסוף כל סוף יתוודע האמת לאמיתו היכן הוא.

והכלל, שכשהאדם רוצה לזכות לאמונה שלימה בהשם יתברך ובצדיקי האמת ובאנשים כשרים באמת, צריך לו להסתכל על האמת לאמיתו ולא יטעה את עצמו כלל, רק יסתכל על האמת באמת ואז בוודאי יזכה לאמונה שלימה, כי אעפ"י שלא יזכה להבין הדבר היטב בדעתו, אעפ"י אם יסתכל על האמת לאמיתו, יזכה להבין בדעתו שראוי לו להאמין. וראוי לנו להזודות מאוד להשם יתברך כל ימי חייו, אשר הבדילנו מן הטועים האלה ונתן לנו

ראש השנה שלי עליה אל הלא!

בהירות הדר

ברוך זרובבל

היהודי מטבע בריאתו שואף לשלמות, כל אחד מאיתנו רוצה להצליח בחיים, להגיע למדרגות נעלות ורוב בני העולם מודדים הצלחה ע"פ אמות מידה של הישגים ותוצאות. אך בעבודת השם יתברך הדברים נמדדים ונבדקים אחרת, היוקר והחשיבות של הפעולות והמעשים מקבלים את ערכם כפי התנאים, המאמץ וההקרה שניתנו בהם, כמו שנאמר 'כפום צערה אגרא', כפי הצער ככה השכר, ואם כך פעולה קטנה בעבודת השם יכולה לעלות בחשיבותה מהרבה הישגים גדולים, הכל תלוי במידת המאמץ שהאדם השקיע ובתוקף הנסיבות בו הוא נמצא.

ועל זה כתב רבי נתן, ביורה דעה ב', הלכות ראשית הגז ד': "איתא בדברי אדמור ז"ל, שאפילו כשהאדם מושך את עצמו מהרע אל הטוב רק כחוט השערה, זה יקר מאוד מאוד בעיני השם יתברך, כי מחמת שהאדם בגוף מגושם כל כך בזה העולם הגשמי, אשר רבו כמו רבו המונעים והמעכבים והמסיתים והבלבולים, על כן כל העתקה והעתקה שהאדם ממשיך עצמו מגשמיות להשם יתברך ולתורתו, אפילו רק כחוט השערה, זה יקר מאוד בעיני השם יתברך ובזה ראוי לאדם להחיות ולשמח את עצמו אפילו אם הוא כמו שהוא".

כאשר האדם מסתכל על הדברים בצורה כזאת, הרי שכל פעולה קטנה שלו מקבלת חשיבות גדולה, כל מחשבה טובה ורצון נעלה מקבלים משמעות, אז יכול גם האדם להתמלא בשמחה מכל דבר קטן שהוא זוכה לעשות. כי באמת הקב"ה לא מצפה מהאדם שיגיע לשלמות, כי אין צדיק אשר יעשה טוב בארץ ולא יחטא, וכל התוצאות תלויים בהשם יתברך וברצונו, כמו שנאמר 'מי הקדימני ואשלם'. ועל כן מה שנדרש מהאדם זה המאמץ והרצון הטוב, לעבוד את השם יתברך במדרגה בה הוא אוחז ולשאוף להתעלות צעד אחד קדימה.

אם ירצה האדם להגיע לשלמות בכל דבר בפעם אחת, שזה בחינת ריבוי אור, הוא יכול גם ליפול מהכל ולהתייאש כאשר יראה שהדברים לא מסתדרים על פי רצונו והוא לא מצליח לעמוד ביעדים שהציב לעצמו, על כן הוא צריך לשמוח בכל פעולה ובכל מעשה טוב שזכה לעשות, אפילו אם ניתק את עצמו מהרע אל הטוב כחוט השערה, כי אם בורא כל העולמים מתפאר ושמח בכך, אז ראוי גם לו להיות בשמחה.

הביא רבינו מעשה מצדיק אחד שנפל עליו עצבות וכבוד גדולה מאוד מאוד, ולא היה יכול לשמח את עצמו בשום דבר, כי אם במה שלא עשני גוי, ואז הראו לו בשמיים שאינו כדאי אלפים ורבות עולמות כנגד חוט השערה אחת שהאדם נעתק בזה העולם להתקרב להשם יתברך.

החיפוש המתמיד אחר הטוב
יביא אותנו לשמחה פנימית.

אמר רבינו - "אצל מי שאני לוקח ומקבל ממון וכיוצא - אני נותן לו.
כי בזה שאני מקבל אני נותן!" (שיחות הר"ן קג)

שאלה - עברו עלינו החגים הקדושים - ראש השנה ויום כיפורים, חג הסוכות ושמחת תורה. מה אנחנו צריכים לקחת ולספוג מהחגים הקדושים הללו?

תשובה - קודם כל, עליך לדעת שהחגים לא עברו, אלא כמו שהצדיקים אמרו, החגים נכנסו בנו, כי בזה שזכינו להיות אצל הצדיק האמת בראש השנה באומן, בזה ראוי לנו לשמוח מאוד מאוד, כמו שאמר רבינו ז"ל בעצמו (חיי מוהר"ן ת"ג) "מי שהיה אצלי בראש השנה ראוי לו לשמוח עם זה כל השנה".

ולכן דע לך שהשנה נכנסה בנו, וכן יום הכיפורים הוא יום סליחה וכפרה שהקב"ה סולח לעוונות ישראל ולכן ראוי לנו לשמוח מאוד מאוד שהקב"ה מחל לנו על כל עוונותינו ולקבל על עצמנו מהיום והלאה לא לעשות שטויות. וכן חג הסוכות שזכינו לשבת בסוכה כל החג וכן עם ארבעת המינים הקדושים שזכינו לנענע בהם בכל הארבע קצוות - מזרח, מערב, צפון דרום ולמעלה ולמטה, לגלות ולפרסם אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, בזה ראוי לנו לשמוח מאוד מאוד - שזכינו להיות חלק מעם ישראל, זו השמחה הכי גדולה שאנחנו צריכים לקחת את זה עימנו כל השנה.

כי ע"י השמחה של האדם אין לו כבר עוונות כמו שכתוב "אנוכי אשמח בהשם יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם" הרגע שהאדם שש ושמח עימו יתברך ועם מצוותיו הקדושות שציוונו לקיים, אזי אין כבר חטאים וכל הרשעים חוזרים בתשובה. כי באמת צריכים לדעת שכל מה שעובר על האדם צרות ויסורים ומריחות ומכאובים וכו', עליות וירידות, צער ועגמת נפש, הכל בא מחמת חיסרון השמחה, כי אם האדם היה תמיד שש ושמח ותמיד היה במצב רוח טוב, אז לא היה חסר לו שום דבר, כי עיקר הצלחת האדם בזה העולם הוא רק להיות בשמחה ולהפוך את כל היגונו והאנחה המתגברים עליו, להיות אך ורק שמח, ואף שזה הדבר הכי קשה להגיע לזה, כי טבע האדם נמשך לעצבות ועצלות, עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק לשמח את עצמו וכפי תוקף השמחה, פני הצלחה מאירים עליו.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

לבחינת ביטול באמת, היינו שבתחילה ירבה בתפילות ושיחות בהתבודדות בלילה בדרך יחיד, עד שיזכה לבטל זה הדבר, דהיינו לבטל מידה ותאוה זאת, ואח"כ ירבה עוד בהתבודדות עד שיבטל מידה ותאוה אחרת... עד שיבטל הכל. ואח"כ נשאר ממנו איזה דבר... ואח"כ מבטלין גם זה, עד שלא נשאר ממנו כלום..."

ומהו ה"איזה דבר" הכלום הזה שעדיין בכל זאת נשאר אצלו? לא כתב רבינו בפירוש מהו... ובכן, הכלום הזה הוא: גאוה... במי מדובר כאן? מדובר באדם שעשה את כל הנאמר לעיל: יצא לבדו... הולך בדרך יחיד... ומפנה ליבו לבטלה מכל עסקי העולם הזה, הוא אוחז במדרגות גבוהות, מדרגות רמות ונשגבות... ואעפ"כ עדיין הוא בסכנה, נשאר עדיין משהו, איזה דבר, ומנו אותו המשהו? הגאוה! ועל אותו משהו שנשאר אצלו אינו יודע ממנו אלא הקב"ה בורא העולם לבדו... גם האדם עצמו אינו יודע ומרגיש שבכל זאת עדיין אינו נקי לגמרי מישות... ומה עליו לעשות? לאחר שכבר עשה הכל... אכן, העצה המתבקשת היא לפחות לתת מחאה, היינו להכריז בלשון ברורה שאינו רוצה ואינו מסכים למשהו הגאוה שנשאר בו! לפחות יביע מחאתו על כך!

צריכים להרבות ולבקש מהשם יתברך, להפציר ולהתחנן אליו: ריבונו של עולם, רחם עלי, שלא יהיה לי לפחות גאוה!... "הקנאה והתאוה" אם נכשל בהם האדם הרי אנוס הוא ולא מרצונו הם באים, אבל כבוד גם!?

והביאור בזה, כי על תאוות אחרות יוכל לחזור בתשובה כי הוא יודע שפגם, אבל על גאוה? על כבוד? הוא אפילו לא יודע שחטא, ואדרבא, הוא חושב: הרי מגיע לי כבוד... הרי בכל זאת אני משהו! וממחשבות כאלו לא ישוב האדם לעולם, והוא עלול להסתלק מן העולם ללא תשובה רחמנא ליצול... וזה יסוד גדול וחשוב בכל דבר רבינו - שאם נתפס אצל האדם הרהור כלשהו של גאוה והתנשאות, הוא בסכנה גדולה ויכול לאבד את הכל, את כל מה שרכש.

בתורה נ"ב, התורה של התבודדות, הנקראת "הניעור בלילה", מאריך רבינו לדבר אודות סדר הביטול שנעשה ע"י ההתבודדות, כאשר האדם מפנה ליבו להשם יתברך. בין דבריו כתב שם רבינו הוראות הלכה למעשה בענייני התבודדות ואיך צריך להיות סדר בקשתו: "על כן צריך שילך לבדו בלילה... ושם ילך ויתבודד, ויפנה ליבו מכל עסקי העולם הזה ויבטל הכל, עד שיזכה

אפויים בלב של רבינו!

אומר רבינו שישנם שלשה כיתות במקורבים אלי, כיתה אחת שבאה לקבל שיריים כלומר ישועות ותיקונים ועניני עולם הזה, כיתה שנייה למעלה ממנה שבאה לקבל תורה כלומר תלמוד ולקיים את התורה של רבינו, אך הכיתה השלישית והגבוהה מכולם הם אלו שאפויים בליבי!

330 צאטק אריות אפויים בלב אל רבינו הצדיק יסוד ארזאק?

ובכן, כדי להיות אפוי בלב של רבינו, צריך שרבינו יהיה אפוי בלב שלנו, לא רק מה אני יכול לקבל מהצדיק אלא גם מה אני יכול לתת לו, אמר רבינו שעיקר העניין שלו זה לקרב נפשות ישראל להשם יתברך.

אם אתם מודעים לגודל העניין וחשיבות המצווה,

אם רבינו ותורתו חשובים לכם, אם צוואתו של רבי נתן שציווה אותנו להיות חזקים בטרהח ובמחון להפיץ את תורת רבינו יש לה משמעות עבורכם - מקומכם איתנו!

0544-525396 | 03-9091753

הפלטין והקול סניף במוזל
הבית אלוניס ארבע

ארגון נסיעות לאומן וקברי צדיקים כולל לינה ואוכל בקבוצות ויחידים
נשעים: 058-3202033 גבריים: 055-6737772

נוסעים לרבינו

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

צריך אמונה בהמשיא ומתן, דהינו שישיא ויתן באמונה, ויהיה הדיבור דיבור אמת, כמו שאמרו: "נשאת ונתת באמונה". כי משיא ומתן הוא בחינות שמנשאין ומרימין הדבר, ונותנין ומשיבין אותו למקומו. כי יש קדושות נפולות, הינו בחינות ניצוצות שנפלו, וע"י משיא ומתן מנשאין ומרימין אותן, ונותנין אותן למקומן. וזה בחינות משיא ומתן כנ"ל, ועיקר ברור הניצוצות מן הקליפות הוא ע"י אמונה, כי דרך האמונה לשכון תמיד אצל אלו הקדושות הנפולות, בבחינות: זאת ירושלים בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות, ירושלים היא קריה נאמנה, בחינות אמונה, היא שוכנת בתוך הגוים וסביבותיה וכו', כי היא ביניהם תמיד כנ"ל, ועל כן אילו הניצוצות שנפלו, הם נידבקים ונתאחזין סביבות האמונה והיא מעלה אותם משם. ועל כן צריך לעשות משיא ומתן באמונה, שע"י האמונה מעלין הניצוצות כנ"ל, שזה עיקר בחינות משיא ומתן - להעלות הניצוצות כנ"ל. וזה בחינות פנימיות חב"ד דעשיה, שעולה אל היצירה, ומלכות דעשיה עולה מן הקליפות.

כבר שלושה ימים שהעגלה נוסעת, הסוסים דוהרים במרץ רב. הרה"ק רבי דוד ממיקוליב ז"ע יושב בעגלה, משיג בשבע עיניים על החביות שלצידו, דרוך וזהיר. לפי החשבון, בעוד כמה ימים ייכנסו לשערי העיר מעז'בוז', ואז יגיע המסע לסיומו ושליחותו החשובה תגיע לקיצה, ידוע ידע כי רבו הבעל שם טוב ז"ע מהדר מאוד בין העולה על שולחנו, ולכן כה נרגש כשהוטלה עליו המשימה החשובה, לנסוע לעיר טילנשט שבסרביה, לקנות שם אשכולות ענבים משובחים, לטפל בתהליך הסחיטה וההתססה ביקבים הטובים שבעיר, כל זאת, מתוך אחריות והשגחה מוקפדת על כשרות היין בכל שלבי ייצורו. לבסוף, הגיעה העגלה בשלום למעז'בוז', בסיפוק הביט אל השמים הפרושים ממעל, מודה בלבו לבורא עולם בהתרגשות יתירה על שהצליח לקיים את רצון רבו בצורה המיטבית ביותר, ולהביא עד הנה את היין הכשר ממרחקים.

אלא שבאותו רגע ממש, התנער רבי דוד משמחתו בבעתה. מול העגלה התקרב קוזק גדל מידות, רכוב על סוס, ומבט נחוש וניצוץ של שנאה יוקד בעיניו. הקוזק חסם את הדרך לפני העגלה, ולבו של רבי דוד צנח בתוכו, שפתיו נקשו באימה ופחד. בשבריר שניה הבין, כי אם הקוזק יגע בין היקר - באותו רגע תיפסל כשרות היין שיהפוך ליין נסך, והכל יירד לטמיון בין רגע...

'מה יש לך שם?' - זעק הקוזק למולו, 'מה אתה מבריש שם? וכי אינך יודע שחל איסור לייבא הנה שיכר מבחוץ? רבי דוד נתקף בפחד, אך ידע כי הרגעים הבאים קריטיים ביותר, והתעשת במהירות: 'אדוני היקר, חלילה לי מלהמרות את הוראות החוק. חביות אלו של יין הן ולא של שיכר חלילה!' אלא שהקוזק הרשע לא נרגע, וכהרף עין, לנגד עיניו הגדהמות של רבי דוד, קפץ מסוסו האביר וניתר ישר אל תוכי העגלה. 'אם נניס דבר' - צחק מלא פיו, 'אבדוק זאת סופית' - אמר וטבל את אצבעו בין האיכות, פעם ועוד פעם, חבית אחרי חבית. 'נכון, אישר הקוזק, יין הוא זה ולא שיכר!' קבע שנית, ומירה לקפוץ בחזרה לסוסו ולדרכו, מותיר את רבי דוד אבל וחפויו ראש, על יד החביות שהפכו ליין נסך...

דקות ארוכות עמד רבי דוד, המום ושבור לב. את הון יגיעתו ומירב מאמציו השקיע בין הזה, שייצא כשר ומהודר במיוחד. ועתה, שוד ושבר, ברגע האחרון, בעומדו כבר על יד רבו, אחרי חודשים של עבודה והשגחה צמודה, ברגע אחד ירד כל עמלו לטמיון והיין אינו ראוי לשימוש! רגליו כשלו, מפיו נפלטה אנחה קולנית והוא פרץ בבכי מר. לא היה צורך לתאר בפני הבעל שם טוב מה קרה, שכן הוא הביט וראה בעצמו... לא נותר לו לרבי דוד אלא לתאר את המאורעות הרבים שחלפו עליו, כיצד נסע, כמה טרח ויגע לאורך תהליך הייצור, כמה השיגח על החביות ושמר עליה כבבת עינו. ועתה כבר מובן מדוע הוא כה שבור ומאוכזב מהפגישה הקצרה עם הקוזק הרשע, אשר נגע בין וחסרו בשתייה... 'על מה נעשית כך?' פרצה מפיו של רבי דוד זעקת שבר, 'בגין מה מגיע לי כזאת? למה לא זכיתי להשלים את מלאכתי באמונה ולהביא את החביות כתיקנן מהודרות בתכלית לשולחנו של רבנו - שאל כשדמעות לחות זולגות מעיניו... הבעל שם טוב נשא אליו את עיניו הקדושות, והשיב: 'בני יקירי, יגיעת בכל נפשך, טרחת כה רבות, באמת השקעת כל מאמץ אפשרי, אך אולי כאן הבעיה... יותר מדי מאמצים ופעלתנות הושקעו בשמירת היין, ופחות מדי בתפילה נרגשת ותחנונים מהלב לשלום של היין וכשרותו המוקפדת! התאמצת כה הרבה בכוחותיך, אך לא הקדשת מספיק כוחות לתפילה להצלחת שליחותך וליד השם שתסייע בעדך! ההשתדלות חשובה, המאמץ ראוי, אך העיקר הוא להתפלל, לזעוק ולבקש. כי רק כך - המאמצים יצליחו ויישאו פרי!'

אליהם אתרופה
רבי נתן

אין אודיץ אלא חכמות מן הנה, דיון ט' יל' אלוקים
אולי האלה בלתיים ממזל ויל' האלה מתחת חו
אוד וקיים אנחנו ילמחו לנו אוד. ורפסך ורפכה בלא
בלא, ואף יל' כי לרוב פרוץ פם מנין פאדוין לא עלייות
למחלוצים מליחות באלה, בהחירה היא בידם ארבות, למאן אצול
באיפסם בקב פרוץ, באלר בחורו ארבו, מלבד מה ליפיה ליום רדון, וסוף
ילבו פמה אלינו ואנחנו לא נלבו איופם. וכבר אמר דוד פאלק עליו שלום
"א' תירא ט' יעלר איל" ואם יתלוץ אף משה, ימלא סיפם חבל' בוטח
בזלמו הוא מלפני קרב רצול" אלה כרוב ואלה בסוסים, ואנחנו בלא פ'
אלוקינו נכסר" ט' אין מנוס מפני פרוץ פאלאים בלא בית ט' אם לא
בלם יברק ופתיחה אבד, באלר כבר פארטן ליחמנו משה פרהב, ורדון
צריכים לחזור ולדבר זאת בלא יום.

משיבת נפש רבי אלתר טפליק

אפילו הגרוע שבגרועים, יהיה מי שיהיה, צריך להתחזק ולהתאמץ לייחל ולקוות להשם יתברך ולבלי להרפות ולרשל את הרצון הטוב לעולם ובדואי יזכה לפעול ע"י זה הרבה טובות אמיתיות ונצחיות כאשר כבר פעלו ישראל הקדושים הרבה ע"י העזות דקדושה וחיזוק הרצון שלהם דקדושה. וע"י שאנו זוכרין את זה בכל פעם, ע"י זה יש לנו כח גם עתם לחזק את עצמנו בתוחלת והתקווה והרצון דקדושה עד שנזכה ע"י זה לשבר את כל המניעות ולבוא לתכלית הטוב. וזה "חיזקו ויאמץ לבבכם כל המייחלים", המייחלים דווקא, שהוא בחינת חיזוק הרצון, שאף על פי שזה ימים ושנים שאינו זוכה אל הטוב, אף על פי כן הוא מייחל ומקווה ומצפה להשם יתברך עד ישקיף וירא השם משמיים.

תהילה
חברת תפילות
מהודרת וצבעונית
עם 15 תפילות
מיוחדות לבת ישראל
מבצע לזיכוי הרבים

3.00 ₪

0544525396
039091753

הגן עדן של רבי נתן
ונתתי לכם לב
הוא קיצור
לקוטי הלכות וכו' כ-300 רעיונות
מרכזיים מליקוטי הלכות שהם הבסיס
והיסוד לתורתו של רבינו הקדוש.

תאמין שיכולים לתקן מגוון
נושאים העוסקים בדרכי התשובה
והתיקון להגיע לשמחה פנימית
ואמונה בספר בין 380 עמ'.
להזמנות: 03-9091753

החזיקו עצמכם יחד!
קבוצות התחזקות ומפגש חברים, שיעורים על הסדר בתורות
ובספרים של רבינו הקדוש ורבי נתן - פעם בשבועיים (ללא עלות)

אבלמה מאן מראל

איזור הרצליה והסביבה - דוד אשכנזי 052-2752086
איזור פתח תקוה והסביבה - יובל בינבונים 052-7180292

המעוניינים לארגן נקודות נוספות ניתן להתקשר
לאזור הגנוז ברסלב: 03-9091753 | למחור: 050-4177556

מקשרים
03-77-398-66
קו השיעורים אור הגנוז ברסלב

שירת העלבים

אשר נתבונן על ילד קטן נראה בו דבר מופלא, שמחת חיים אמיתית ופשוטה הנסוכה על כל מהותו. שמחה הבאה באופן טבעי מתוך התפעלות, התרגשות, התחדשות, וטוהר פנימי. אך כאשר אנו מתבוננים על עצמנו וחושבים מתי אנו שמחים באמת, אנו רואים שתמיד צריכים להיות סיבות ואמצעים חיצוניים רבים כדי שנוכל לחייך ולשמוח באמת.

האם יש סיכוי שנוכל לשמוח מעצם החיים עצמם, מהדברים הקטנים שהם טומנים בחובם ואפילו ללא שום סיבה רק לשמוח שמחה פנימית ופשוטה ולעלות שיר וחיוך תמידי על הפנים.

ובכן כדי שנוכל להגיע לכך העבודה אינה קלה כלל ועיקר כי אומר רבי נחמן שטבע האדם הוא למשוך את עצמו למרה שחורה ועצבות. ואם כן כדי שיוכל האדם לשמוח הוא צריך לעבוד על עצמו ולשנות את כל תפיסת חייו.

ראשית עלינו לדעת שישנם שני סוגי שמחות, ישנה שמחה חיצונית המושפעת מדברים חיצוניים וגורמים המשפיעים עלינו, שמחה זאת היא שמחה זמנית, היא אינה מהותית וטבועה בנפש האדם, היא יכולה גם להיות שמחה של הוללות ובריחה מהמציאות ובה אין אנו עוסקים, כי כל העולם כולו נתון לנו אמצעים ותחליפים כדי לפתח בנו את השמחה החיצונית ולהשאיר אותנו ריקניים מבפנים.

השמחה האמיתית היא השמחה הפנימית, השמחה מעצם החיים עצמם, הסתכלות נכונה וחיבה חיובית על כל הסובב אותנו והעיקר התחברות ועבודה פנימית אשר תוצאותיה מביאות לשמחה אמיתית.

שורש השמחה בא בעיקר מטהרת הנפש, מזיכוך המידות, מנתינה ומעשיית טוב. כמובן שהאדם גם צריך להיות גם שלם עם עצמו ועם מעשיו כמו שנאמר "ולישירי לב שמחה" שכל דרכיו ישרים.

אם יחפש האדם את שמחתו רק בקניינים גשמיים ובמילוי רצונותיו וחסרונותיו, הרי שלא פעם יוכל לנחול גם הרבה אכזבות. השמחה האמיתית אינה צריכה להיות תלויה בדבר, היא נובעת מעצם הנפש מההתחברות אל שורש השמחות אל הבורא יתברך.

כדי שנוכל להגיע אל כל זאת אנו צריכים להשתמש בעצות שנתן לנו רבינו, לראות בעצמנו נקודות טובות, להסתפק במועט, להתנתק ממקורות שליליים המשפיעים על הנפש, לשיר, לרקוד, לצחוק "אחר המעשים נמשכים הלבבות" בסופו של עניין תחדור השמחה גם פנימה.

ועיקר השמחה נובעת מהתבוננות, מהסתכלות נכונה על עצמנו ועל חשיבותינו, כל יהודי הוא בן של מלך, יש לו תכלית, כל פעולה קטנה יש לה חשיבות ושכר נצחי ואין סופי, כל העולם כולו נברא בשבילי, אני יקר ואהוב מאוד אצל הבורא יתברך ואת כל העולם כולו ברא בשבילי.

כל אדם מוכרח לעבור בחיים מסלול מסוים עם מצבים של ירידות ונסיונות, משום שזה התיקון שלו וזה בונה את הישועה שלו. אם כן, נותר לנו להבין, מה באמת נדרש מהאדם בזמני הירידה? האם עלינו לסבול בשקט ולהמתין עד שהתקופה תעבור ואז נוכל לברוח ולהשתחרר מהמצב הזה? או שיש עבודה מסוימת ומיוחדת שמשמייים רוצים ודורשים מאיתנו דווקא במצבים האלו?

אין ספק שכאשר האדם נמצא בשעת 'שפלי' ו'ירידה' לא מצפים ממנו שהוא ילחם בכל הכוח ועם אותה עוצמה כמו בזמנים של 'עליה' כי הרי אין לו עכשיו את אותם כוחות ואין לו את אותו חשק והתלהבות כמו בשעת 'עליה'. לכן ברור כי בזמני 'ירידה' רוצים מן האדם עבודה מסוג אחר לגמרי ועיקר העבודה בשעה זו היא שהאדם יזהר וישמר שהירידות, הנסיונות והחולשות, לא יהפכו לנפילה וליאוש כללי.

צריך לדעת, שכאשר אנחנו ב'ירידה', זה לא בגלל בחירה אישית שלנו, אלא נסיון מדויק שמגיע מלמעלה וכדברי רבינו (ליקוטי מוהר"ן-רס"א) "כשנפול האדם ממדרגתו, ידע שמן השמיים הוא". כלומר שבשמיים גזרו עלי שאצטרך לעבור את כל הקשיים האלו, ולכן הנסיונות והבלבולים לא גורמים לי להתקומם ולהתמרד ח"ו, מכיון שאני יודע שאני צריך לעבור את זה לצורך מסלול התיקון האישי שלי.

יהודי צריך להכין את עצמו מראש, וללכת בצורה של "אם לא הולך כמו שרוצים, לפחות נרצה כמו שהולך" כרגע אני מכופף את הראש, גם אם אין ביכולתי להבין למה ומדוע השם בחר דווקא בי לעבור את זה, אני יודע שאין ביכולתי להבין חשבונות שמיים, ומאמין שהכל לטובה ואחרי הירידה תבוא גם עליה. ככול שיותר ויותר מגיעים להכרה ומפנימים את זה שאנחנו לא מבינים את הנהגת השם, ההתקוממות תנוטרל ומתווספים לאדם כוחות להמשיך הלאה. והעיקר ללכת עם תמימות ואמונה בהשם יתברך שהכל מתנהל כרצונו והוא יעשה איתנו כרצונו הטוב.

כאשר האדם מיישם זאת ומקבל עליו את הדין בהכנעה, בכך הוא ממתיק את הדינים מעליו וממשיך על עצמו ישועות חדשות וחסדים עצומים.

אבן עזרה יוניים בסיפורי מעשיות

מעשה מ'שבעה בעטלירס' מגיע הבעטליר השני היינו החרש ואומר "ואתם סוברים שאני חרש? אין אני חרש כלל, רק שכל העולם כולו אינו עולה אצלי לכלום, שאשמע החיסרון שלהם, כי כל הקולות כולם הם מן החסרונות".

כידוע רוב בני העולם מטבעם להביט על החסרונות ולהתמקד בהן, כל אחד כפי מה שיודע בנפשו. כמו כן עיקר השמחה של האדם הוא כאשר מתמלא לו החיסרון והוא מקבל את הישועה שהוא מצפה לה.

בתחילת המעשה אומר לנו רבינו "אספר לכם איך היו שמחים" וגם הבעטליר החירש בעצם נתן לנו את העיצה הגדולה והטובה ביותר לשמחה, אף על פי שהיא דורשת עבודה גדולה וצורת התבוננות וכמובן אמונה, כי רק הבעטליר שהוא בחינת הצדיק הגיע למדרגה כזאת שיוכל לשמוח באמת, אבל רבינו הקדוש רוצה להביא גם כל אחד מאיתנו לאותה המדרגה.

אם האדם ידע ויאמין באמונה שלימה שאין שום חיסרון, וכל מה שהקב"ה עושה בבריאה בכלליות ועם האדם בפרטיות, הכל זה שלימות מוחלטת והכל לטובה, אם האדם יאמין בזה ויחיה את זה - אזי הוא יהיה בשמחה תמיד. כי כמו שאמרנו, מתי האדם שמח? רק כאשר נתמלא לו החיסרון, או שהוא קיבל ישועה או הגיע למקום והמעלה ששאף אליה, וכל זמן שלא נתגשמו אצלו הדברים הרי שהוא יכול להיות בעצבות או ביאוש חלילה. אך זה שמאמין ויודע שהמצב שהוא נמצא בו כרגע זה המצב הכי טוב בשבילו, זה השלמות האמיתית, כי הקב"ה משגיח עליו בהשגחה פרטית ויודע מה הכי טוב בשבילו, אדם כזה הוא בשמחה תמיד.

כמו כן אנו רואים אצל הבעטליר החירש, שהוא לא היה שומע כלל גם את חסרונות העולם, כי כאשר האדם שקוע תמיד במה שאומרים ומה שמדברים הרי זה יכול להשפיע עליו. על כן האדם צריך תמיד להאמין ולמקד את מחשבתו שהכל טוב ומושלם והשם יתברך מנהיג את עולמו בחכמה עצומה ונפלא, בהשגחה פרטית על כל בריותיו והכל לטובה ומוביל אל התכלית הטובה.

אם אתה מרגיש שמרחיקים אותך מלמעלה! אחי היקר זה רק נדמה לך, עולם הפוך ראית...

מלצר, תביא שתי ביצים: אחת קשה כמו אבן והשנייה רכה, שתי פרוסת סוסט כמעט פחם ומיץ חם הנקרא קפה!
אני לא יודע אם אני מסוגל להגשים לך את הרצונות אלה!
למה? אתמול היית מסוגל!...

המימד הנוסף

מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים- כולל הדרכה מעשית.

להזמנות - 03-9091753

לבוסס ח"פ הסדנאות של הרב יוסף ביטון שליט"א
להזמנות שיעורים וסדנאות 0544-525396

- א. לאתר אור הגנוז ברסלב להעלאת שיעורים ותכנים.
- ב. מנהלי הפצה בכל עיר

0544-525396